

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

அறிக்கை பேரவை விதி 229-அ-வின் கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். என்று மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் ஏதும் இல்லை. மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளை சட்டமன்றப் பேரவையின் விதி 229-ன் கீழ் இப்பேரவை இசைந்து ஏற்றுக் கொள்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்).

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

12. சட்டமுன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)

(அ) நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட

முன் வடிவு, 1993—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் சட்டமுன் வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல், 28—4—1993 அன்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும் என்று முன்மொழிந்த தீர்மானத்தின் மீது பதிலுரை—தொடர்ச்சி. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1993 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு, பேரவையின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்பட்டு, அதன் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பொதுவான கருத்துக்கள் சிலவற்றை வழங்கி

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உள்ளார்கள். விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், என் நன்றியையும், பாராட்டு தல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெற்ற சென்ற 28 நாட்களில் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும், 61 மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அதுமட்டுமல்ல. 28 நாட்கள் மட்டும் அல்லாமல் 5 நாட்களிலே மாலை வேளைகளிலேயும் இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டம் விவாதங்களை நடத்தியிருக்கிறது. மானியக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் இப்பேரவை வாக்களித்து ஒப்புதல், அளித்த தொகை ரூ. 8,538 கோடியே 95 இலட்சத்து 95 ஆயிரம் ஆகும். மானியக் கோரிக்கையையொட்டி சாட்டப்பட்ட தொகையாக அறிவிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2,754 கோடியே 30 இலட்சத்து 85,000 ஆகும். ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு இன்று கோரப்படும் மொத்த தொகை ரூ. 11,293 கோடியே 26 இலட்சத்து 80,000 ஆகும். மானியக் கோரிக்கைகளின் விவாதங்களின்போது, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும் பல்வேறு துறைகள் பற்றிய கொள்கை விளக்கங்கள், துறைகளிலே நடைபெற்ற சாதனைகள், மேற்கொள்ளப்படுகின்ற திட்டங்கள் ஆகியவற்றை, விரிவாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், எதிரிக் கட்சியாக விளங்குகின்ற எதிர்க் கட்சியினர் அவ்வப்போது எழுப்பிய ஐய வினாக்களானாலும் சரி, அறியா வினாக்களானாலும் சரி, அறியும் வினாக்களானாலும் சரி அவைகளுக்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அழுத்தம் திருத்தமாகவும் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆணித்தரமாகவும் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொண்ட எதிர்க் கட்சியினர், அவ்வப்போது வேண்டுமென்றே வரம்பு மீறிய வகையில் சட்டமன்ற விதிகளை மதிக்காமல் கூச்சல் குழப்பம் செய்து வந்தபோதிலும், இடையூறுகள் பல விளைவித்த போதிலும், தொல்லைகள் பல தந்தபோதிலும், தடைகள் பலவற்றை அவர்கள் ஏற்படுத்திய போதிலும், நேரத்தை பல தடவைகள் வீணடித்த போதிலும் சட்டமன்ற ஆளும் கட்சி, உறுப்பினர்களுடைய துணையையும், தோழமைக் கட்சியினருடைய துணையையும் கொண்டு, பணிகளைச் செவ்வனே செய்து முடித்திருக்கிறது என்பதை மட்டும், மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு முதல்வர் அவர்களாலும், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களாலும், அவ்வப்போது விடைகள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. கொண்டு வந்த தீர்மானங்கள் அனைத்தும் முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டமுன்வடிவுகள் பலவும் முறைப்படி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

கின்றன. மானியக் கோரிக்கைகள் அத்துணையும் விவாதத் திற்கு வைக்கப்பட்டு பேரவையினுடைய ஒப்புதலைப் பெற்று, ரூ. 8,538 கோடியே 95 இலட்சத்து 95,000-க்கு மேற்படாத மதிப்பீட்டுத் தொகையின் அளவுக்குப் பேரவையுள் வைக்கப் பட்டு அவையெல்லாம் முறையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியின் கடமைகள் ஒழுங்குற நிறைவேறியிருக்கின்றன. அரசின் நிர்வாகப் பணிகள் செவ்வனே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வள்ளுவர் பெருந்தகையார் நாட்டை ஆளும் பொறுப்பினை ஏற்று இருப்பவருக்கு இலக்கணம் வகுத்த நிலையில்,

“தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிற்பகல் 12-25

அதாவது நாட்டை ஆளுபவருக்கு, எதிலும் காலம் தாழ்த்தாத தன்மையும், கற்க வேண்டியவைகளைக் கற்றறிந்து இருக்கும் புலமையும், நெஞ்சுறுதியோடு செயலாற்றும் துணிவுடமையும் இருக்கவேண்டும் என்றார். இந்த மூன்றும், ஒருங்கே வழங்கப்பட்ட தன்மையில்தான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பணியாற்றி வருகிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விழித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் எல்லாம், இந்த ஆட்சியினுடைய நடப்புகளைப் பற்றியும், இந்த மாநிலத்திலே ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய பணிகள் பற்றியும் ஒவ்வொரு துறை பற்றிய நடவடிக்கைகளைக் குறித்தும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு வந்து இருப்பது மட்டுமல்லாமல், மானியக் கோரிக்கைகள் நிறைவேறுகிற ஒவ்வொருபொழுதும், என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதை, ஒவ்வொரு அமைச்சரிடத்திலும் கலந்து பேசி இங்கே எடுக்கப்படுகிற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், முதல் பகுதித் திட்டம் என்று நாம் ஒதுக்கி வருகிறோம். சென்ற ஆண்டு ஒப்புக் கொண்டு செய்யப்பட்ட செலவுகளுக்குத் தொடர்ந்து அவற்றை செய்வதற்கு நாம் நிதி ஒதுக்குகிறோம். புதிய திட்டங்கள் கொண்டுவருகின்றபோது பகுதி-2, (பார்ட்-2 ஸ்கீம்) என்கிறோம். இந்த முதல் பகுதித் திட்டங்கள், 2-வது பகுதி திட்டங்களையும் மீறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் இந்த அவையில் அவ்வப்போது எடுத்து வைக்கின்ற கருத்துகளுக்கு எல்லாம் இசைவு தருகின்ற வகையில், மேற்கொண்டும் பகுதி-3 என்று நாம் சொல்லத்தக்க அளவுக்கு, இங்கே பலவிதமான அறிவிப்புகள்

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எல்லாம் நடைபெற்று இருப்பதன் காரணமாக கிட்டத்தட்ட 25, 30 கோடி ரூபாய்க்குக் கூடுதலாகத்தான் ஆகியிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்களுடைய எண்ணங்களை யெல்லாம் அறிந்து, அதற்கேற்றப்படி அவர்களுக்கு இசைவு தரவேண்டுமென்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முனைப்புள்ளதாக இருந்து பணியாற்றி வருவதன் காரணமாக, அந்தப் பணிகள் எல்லாம் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தன்மையின் காரணமாக எந்த ஒரு பணியும் பழுதுபடவில்லை என்பதையும், குந்தகம் ஏற்படவில்லை என்பதையும், நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய சீரிய தலைமையின்கீழ் நடைபெற்றுவரும் அரசு, எதிர்வரும் துன்பங்களைக் கண்டு அஞ்சி, ஒடுங்கி உட்கார்ந்து விடாமல் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் இன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய இனிய பணிகளைச் செவ்வனே செய்து முடித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. எவ்வளவுதான் கூச்சல்கள் இருந்தாலும், குழப்பங்கள் இருந்தாலும், வெளிநாட்டினர் இருந்தாலும், வெளியேற்றப்படுகின்ற நடப்புகள் எல்லாம் இருந்தாலும் கூட நடைபெற வேண்டிய பணிகள் எல்லாம் முறைப்படி, செவ்வனே நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் இவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற 1½ திங்கள்களாக முக்கிய எதிர்க் கட்சியாக விளங்குகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய போக்கும், நடவடிக்கைகளும், ஜனநாயக நெறி முறைகளுக்குப் புறம்பாகவே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை, இந்த மாமன்றமும் நன்கு அறியும், நாட்டிலுள்ள மக்களும் தெளிவாகவே உணர்வார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1½ திங்களுக்கு முன்னால் உள்ள 20 திங்கள்களில், காங்கிரஸ் காரர்கள் இயல்பாகத்தான் நடந்து கொண்டுவந்தார்கள் என்பதையும் நாம் அறியும், இந்த மாமன்றமும் அறியும். இந்த 1½ திங்களில்தான், அவர்களிடத்தில் பெருத்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆளுங்கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு சென்ற 22 திங்கள்களாக ஒரேவிதமான மனப் போக்கும், செயலாற்றும் தன்மையும் கொண்டு பண்போடு அரசுப் பணிகளையும் சட்டமன்றப் பணிகளையும் ஆற்றி வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாச்சரியப் போக்கு, எங்களிடத்திலே எந்த வகையிலும் ஏற்படவில்லை என்பதையும், ஆனால் எதிர்க்கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியிடத்தில் தான் விதவிதமான விபரீதப் போக்குகள் நாளுக்கு நாள் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதையும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1993 ஏப்ரல் 29]

பிற்பகல் 12-30

உண்மையிலேயே மாற்றம் அவர்களிடத்திலேதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நன்றாகக் கருத வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினுடைய கூச்சல் குழப்பம், அவர்களுடைய ஆட்டம், பாட்டம், பிடிவாதம், மறியல் முற்றுகை, உண்ணாவிரதம், சட்டமன்ற மண்டபத்தில் தூங்கும் விரதம், வாய்கட்டி உட்கார்ந்திருக்கிற விரதம், மாதிரி மந்திரி சபையை அமைத்து நடத்துகின்ற நாடக நிகழ்ச்சி போன்றவை இந்தச் சட்டப் பேரவையின் கடமைகளையும், முடிவுகளையும் எள்ளளவு கூட பாதிக்கவில்லை என்பதையும், நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இவைகளையெல்லாம் செய்ததன் காரணமாக, அரசினுடைய பணிகளோ, சட்டமன்றத்தினுடைய பணிகளோ, இதனுடைய கடமைகளோ எந்த அளவுக்கும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சியினருடைய போக்கால் ஆளுங்கட்சிக்கு இழப்பு எதுவும் இல்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எதிர்க்கட்சியினருக்குத்தான் ஏராளமான இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் வினா-விடை நேரமும், வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றிய விவாத நேரமும், மிக மிக முக்கியமானவைகளாகும் என்று சான்றோர்கள் கூறுவார்கள். அரசின் பணிகளைச் சீர்ப்படுத்தவும், செம்மைப்படுத்தவும், தெளிவுபடுத்தவும், தொகுதியின் தேவைகளைச் சுட்டிக் காட்டவும், தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் இந்த நேரங்கள் பயன்படுவனவாகும். இவற்றையெல்லாம் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றால் இழப்புகள் எதிர்க்கட்சியினருக்குத்தான் ஏராளம்.

“வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்”

என்பது வள்ளுவருடைய வாக்கு.

ஒருவர் தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் செயலின் வலிமையையும், தமது வலிமையையும், தமது எதிரிகளுடைய வலிமையையும், இருவகையினருக்கும் துணையாக நிற்பவர்களுடைய வலிமையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தம்சார்பான மொத்த வலிமையைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு, செய்ய வேண்டிய செயலை செய்ய முற்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் இம்முறைதான் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை, நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே செய்தித் தாள்களிலும் சரி, இங்கே பேசுபவர்களும் சரி, தங்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றும், தங்களுக்கு இங்கே பேச்சுரிமை மற்றவைகள் வழங்கப்படவில்லை என்றும், தாங்கள் சட்டமன்றத்தின் மூலமாக எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகின்ற கருத்துக்கள், தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படவில்லையென்றும், அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டே வருகின்றார்கள். ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியினர், குறிப்பாக, முக்கிய எதிர்க்கட்சியாக விளங்குகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட இந்த 28 நாட்களில், கணக்குப் பார்த்தால் குறுக்கீடு செய்து, எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினையிலேயிருந்து திசை மாறி, சிலபல நடைமுறைகளையெல்லாம் வீணடிக்கின்ற அளவுக்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் 96 நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். முக்கியமான விவாதத்திலிருந்து திசை திருப்பப்பட்டு, அதிலே குறுக்கீடுகள் வந்து, குழப்பங்கள் கூச்சல்கள் வந்து, அதன்மூலம் தடைபட்டது மட்டும் 96 தடவைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியினர் மட்டும், பேச்சுரிமை இல்லை, எழுத்துரிமை இல்லை, எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு, கிட்டத்தட்ட 11 தடவைகள் அவர்களாகவே வெளியேறிப் போயிருக்கிறார்கள். 11 நாட்களில் 12-3-1993, 16-3-1993, 17-3-1993, 19-3-1993, 22-3-1993, 23-3-1993, 29-3-1993, 30-3-1993, 7-4-1993, 14-4-1993, 19-4-1993 ஆக, இந்த 11 நாட்களிலும் அவர்கள் இங்கே, இல்லாமல், அவர்களாகவே வெளியேறி இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவராகப் பார்த்து, அவர்களின் முறைகேடான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக வெளியேற்ற வேண்டிய கட்டங்களும் வந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு இருந்தும் கூட, அவர்கள், 28 நாட்களிலே பெரும்பாலான நாட்கள் வராமல், பெரும்பாலான நாட்கள் வெளிநடப்பு அல்லது வெளியேற்றப்பட்ட நிலையிலே இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பேச்சுரிமை மற்றவைகள் குறைந்ததல்ல என்பதை உணர்த்த சிலபலவற்றை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 8-2-1993 அன்று ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் நடைபெற்ற போது கூட, 8-2-93 அன்று மொத்தம் 175 நிமிடங்கள் எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். இதில் ஆளுங்கட்சித் தரப்பைச் சேர்ந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் மட்டும் 74 நிமிடங்கள் தான் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மற்றவைகளெல்லாம் மற்றைய கட்சிகளுக்கு. காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு மட்டும் தத்தது 99 நிமிடங்கள். 62 பேராக இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினர் 99 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். 162 பேராக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சியினர் 74 நிமிடங்கள்தான் பேசினார்கள். மீதி நிமிடங்கள் மற்றைய கட்சிகளுக்கு போயிருக்கின்றன அன்று.

பிற்பகல் 12-35

அதுமட்டுமல்லாமல், 15-3-93 அன்று மொத்தம் 173 நிமிடங்களிலே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 55 நிமிடமும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 118 நிமிடமும், அன்றைக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஏன் அதை நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் பேச வாய்ப்புத் தரவில்லை, எடுத்துக்கூற வாய்ப்புத் தரவில்லை என்று எடுத்துக் கூறுவதிலே எள்ளளவும் உண்மை இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே குறிப்பிடுகிறேன்.

17-3-1993 அன்று 182 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு பேசப்பட்ட நேரத்தில், 63 நிமிடங்கள் தான் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், 81 நிமிடங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினரும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மற்றவைகள் மற்றையவர்களுக்குப் போய் இருக்கின்றன.

18-3-1993, அன்று 181 நிமிடங்களில் ஆளுங்கட்சியினருக்கு மொத்தமே 20 நிமிடங்கள் தான் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சியினர்—காங்கிரஸ் கட்சியினர் 66 நிமிடங்கள்; மீதிமற்றைய மற்றைய சட்சியினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

19-3-1993, அன்று 251 நிமிடங்களிலே 19 நிமிடம்தான் ஆளுங் கட்சிக்கு வந்திருக்கிறது; காங்கிரஸ்-க்கு 77 நிமிடங்கள். மற்றைய முக்கிய கட்சி—மற்றைய கட்சித் தலைவர்களுக்கு மீதி நேரம்.

23-3-1993 அன்று 196 நிமிடங்கள் மொத்தம். அதிலே 87 நிமிடங்கள்தான் ஆளுங்கட்சியினருக்கு ; 107 நிமிடங்கள் பிறருக்கு—காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு.

1-4-1993 அன்று மொத்தம் 177 நிமிடங்களில் 61 நிமிடம் தான் கழகத்திற்கு—ஆளுங்கட்சியினருக்கு. 74 நிமிடங்கள் மற்றவர்களுக்கு மீதி நேரம்.

மற்றைய நாளிலே ஏன் அதிகம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் இங்கே இல்லை. இருந்திருந்தால் இவ்வளவு நேரங்களும் ஒவ்வொரு நாளும் எடுத்துக்கொண்டு இருந்திருப்பார்கள். அவர்கள் இருந்து பேசிய நேரத்திலே மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறபொழுது ஆளுங்கட்சியினரைவிட முக்கியமான எதிர்க்கட்சியினர்தான் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா.நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், சில பல நாட்களிலேதான் ஆளுங்கட்சியினருக்கு அதிக நேரம் வந்திருக்கிறதே தவிர, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது இதிலே எந்தக் குறையும் ஏற்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மொத்தம் கேள்விகள் சாதாரணமாக 14—9—1991-இலேயிருந்து 16—4—1993 வரையும் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமேயானால், மொத்தம் 1300 கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, விடைகள் இறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த அவையில். இந்த 1300-இலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் 412 கேள்விகளுக்கு விடைகள் இறுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இது அவர்களுடைய பேச்சரிமையையோ அவர்களுடைய பேசும் வாய்ப்பையோ இந்த அரசு தடுக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

அது மட்டுமல்லாமல், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்று எடுத்துக் கொள்வோமேயானால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களுக்கு, அவர்கள் வெளியே போன நேரம் போக இங்கேயிருந்த நேரத்தில் அவ்வளவு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் சொல்வதைப் போன்று அவர்கள் பெரும்பகுதி நேரம் வெளியே போய்விட்டார்கள். மீதியிருக்கிற நேரத்திலேதான் இவ்வளவு நேரம் தரப்பட்டது என்று நான் சொன்னேன். இருந்திருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக நேரம் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்து இருப்பார்கள்.

1992-ஆம் ஆண்டு, மொத்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 31 கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியினர் 26 கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களும், மற்றைய கட்சியினர் 4 கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1993-ஐப் பொறுத்தவரையில் 16—4—1993 வரை—1993 ஆம் ஆண்டு—இந்த ஆண்டு மொத்தம் 9 தீர்மானங்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 15 தீர்மானங்களைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 4 தீர்மானங்களை இரண்டு சாராரும் சேர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மற்றையக் கட்சியினர்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

2 கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுதுகூட அதிகமான வாய்ப்பு—கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட எதிர்க்கட்சியினருக்குத்தான் வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் என்பது இதிலிருந்து மிகத் தெளிவாகத் தெரியும்.

‘ஸ்பெஷல் மென்ஷன்’ என்று எடுத்துக் கொள்வோமே யானாலும்கூட அந்த ஸ்பெஷல் மென்ஷன், என்று தனிக் கவனப்படுத்துகின்ற குறிப்புகளைப் பொறுத்தும் கூட, மொத்தம் காங்கிரஸ் 31½ நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.கழகம் 16½ நிமிடம் தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; தி.மு.கழகம் 7 நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது; இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 7 நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது; மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 6½ நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றைய கட்சிகள் 12½ நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த ஸ்பெஷல் மென்ஷனுக்கு மட்டும். இதிலேயும் வாய்ப்பு மொத்தத்திலே 16 நிமிடம்தான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இதிலேயும் எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வாய்ப்புகள் அனைத்தையும் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-40

ஆகவே, இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தரவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்வதை, பேசுகிற உரிமை மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதை, எந்த வகையிலும் ஏற்பதற்கில்லை என்பதற்காகத்தான் இதை நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் இங்கே எந்த ஒரு தன்மையையும் எடுத்துச் சொல்லாமல், தங்களுடைய போக்குகளையும் மாற்றிக்கொள்வதற்கான சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்தாமல், இந்த மன்றத்தினுடைய விதிமுறைகளையும் மீறி, சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளையும் சீர்பெற நடைபெறவிடாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். கடைசியிலே பார்ப்போமேயானால், எல்லா வலியையும் இழந்து விட்டுத்தான் அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பிரச்சினையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும் இடைமறித்து மறுத்து எடுத்துச் சொல்லியதற்குப் பிறகும் கூட, அந்தக் கருத்துக்களுக்கு ஆக்கம் தராமல், ஊக்கம் தராமல், அவற்றை மறுத்து எடுத்துச் சொல்கிற வகையிலே வலிவு இழந்துதான் சென்றிருக்கிறார்கள்.

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதைக் காண்கிறபோது எனக்குக் கம்பராமாயணத்தில் ஒரு பாடல்தான் நினைவிற்கு வருகிறது. அந்தவகையிலே கம்ப ராமாயணத்தை நாம் ஒரு வரலாறாகக் கருதுவது இல்லை; ஒரு கதையாகவும், காவியமாகவும் கருதி, அதிலே அழகான காட்சி ஒன்றை கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறான் கம்பன், அது என்ன காட்சி என்று கேட்டால், போர்க்களத்தில் இராமனை எதிர்த்து இராவணன் போராடுகிறான். இராமன் தன் அறிவு, ஆற்றல், வீரம், தீரம் ஆகிய அத்தனையையும் பயன்படுத்தி, இராவணனை எல்லா வகையிலும் வலிவிழக்கச் செய்கிறான். இராவணன் வலிவிழந்து, போர்க்களத்தை விட்டு வெளியேறி, தன் இருப்பிடத்திற்குச் செல்கிறான். இராவணன் நிலையைக் கூறுவந்த கம்பன், மிக அழகாகச் சொல்கிறான்;

“வாரணம் பொருத மார்பும் வரையினை எடுத்ததோளும்
நாரத முனிவர்க்கு ஏற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்
தாரணி மௌலி பத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையோடு இலங்கை
புக்கான்”

என்று இவைகளையெல்லாம் போர்க்களத்திலே போட்டுவிட்டு இராவணன் வெறுங்கையோடு போனான் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, கம்பனால்.

அதேபோல், சட்டமன்றப் பேரவையிலே நாணயமாகவும் நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும், முறையோடும், பண்போடும் வாதாட முடியாமல் வலிவிழந்து, வெளியேறவோ அல்லது வெளியேற்றப்படவோ செய்கிற நிலைமைகள் எல்லாம், முக்கிய எதிர்க்கட்சியாகிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது, கம்பனுடைய கூற்றுதான் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

கடமையையும், கண்ணியத்தையும், கருத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும், பெருமையையும், பொலிவையும், பொறுமையையும், பேச்சு உரிமையையும், வீரத்தையும், விவேகத்தையும், வாதத்தையும், வழக்கத்தையும் பேரவைக் களத்திலேயே போட்டுவிட்டு, வெறுங்கையோடு அவர்கள் இல்லம் புகுந்தனர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இவ்வளவையும் இங்கே போட்டுவிட்டு, அவர்கள் வெறுங்கையோடுதான் சென்று இருக்கிறார்கள் என்று கூற வேண்டியிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மிக மிகப் பொறுமையோடும், இன்னும் சொல்லப் போனால் புன்கிரிப்போடும், மிக நிதானத்தோடும், படாடோபம் இல்லா

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

மல், பரபரப்பும் இல்லாமல், பொறுமையையும் இழக்காமல் தெளிவாகவும், திட்பமாகவும் சட்டமன்ற விதிகளைச் சுட்டிக் காட்டி, சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும், கட்டுப்பாட்டையும், மரபுகளையும், ஜனநாயக நெறிமுறைகளையும் காக்கும்படி காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் பல தடவைகள் வற்புறுத்தி, வற்புறுத்தித்தான் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் அவர்களுடைய காதிலே போய் ஏறவில்லை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்களுடைய காதிலே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிற அவ்வளவு கூற்றும், அறிவுரைகள், தெளிவுரைகள், இந்த சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த விதிமுறைகள், ஏற்கனவே இருந்த காலத்தில் நடைபெற்ற நடைமுறைகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட, அவர்களுடைய செவிகளிலே புகவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. புகுந்து இன்னொரு காதிலே, மற்ற காது வழியாகப் போய்விடுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது, இதற்கும் எனக்கு கம்பன்தான் நினைவுக்கு வருகிறான். கம்பராமாயணத்திலே, தாடகை மீது இராமன் அம்பு தொடுக்கிறான். அந்த அம்பு, தாடகையினுடைய மார்பிலே போய் பாய்கிறது. அது எப்படி போகிறது என்றால், சொல்லுக்கு எவ்வளவு வேகம் உண்டோ, அவ்வளவு வேகத்தோடு அம்பு போகிறது என்றும், நெருப்பு போன்று கனல் பொருந்தியதாக அது அமைந்திருக்கிறது என்றும், தாடகையினுடைய மார்பிலே பாய்ந்து, அது அவருடைய நெஞ்சிலே தங்காமல் முதுகு புறமாக உருவிச்சென்று விடுகிறது என்றும் கம்பன், அந்தக் காட்சியை வர்ணிக்கிற இடத்தில் ஒரு அழகான உவமையைச் சொல்கிறான்.

பிற்பகல் 12-45

அந்த இடத்திலே,

“சொல்லெக்குங் கடியவேகச் சுடுசரங் கரிய செம்மல்,
அல்லொக்கு நிறத்தினாள்மேல் விடுதலும் வயிரக்குன்ற
கல்லொக்கு நெஞ்சில் தங்கா தப்புறங் கழன்றுகல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருளெனப் போயிற்றன்றே”

என்றான், அந்த மார்பிலே பாய்ந்த அம்பு பின்னால் எப்படிப் போயிற்று என்று சொன்னால், கற்க வேண்டியவைகளையெல்லாம் கற்காமல் இருக்கிற புன்மை மனம் கொண்டவர்களுக்கு, நல்லவர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னால், அந்தச் சொற்கள் எப்படி ஒரு செவியிலே புகுந்து, இன்னொரு செவி வழியாகப் போய் விடுமோ, அந்தச் சொற்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பு அளிக்காத சூழ்நிலை ஏற்படுமோ அதுபோன்று அம்பு சென்றது என்று கம்பன் குறிப்பிடுகிறார். அதுபோலவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவோ கருத்

[1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னாலும், அவை அவர்களுடைய செவிகளிலேயிருந்து வெளியேறி விடுகின்றன. அதை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினர் என்பதையும் நாம் நன்றாகக் காண்கின்றோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், முக்கிய எதிர்க்கட்சி அவையில் இல்லாத நிலையில், ஜனநாயக ஆட்சி எப்படிச் சீராகவும், சிறப்பாகவும் நடைபெற முடியும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். உள்ளபடியே ஜனநாயகத்திற்கு ஆளுங்கட்சி இருப்பதும், எதிர்க்கட்சி இருப்பதும் ஜனநாயகத்தின் பண்பாடு வளர்வதற்கு ஏற்புடையது தான். நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது மாதிரி, ஜனநாயகத்திலே “The ruling party has its way; the opposition party has its say.” என்பார்கள். குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டவும், குற்றங்களை எடுத்துக் கூறவும் எதிர்க்கட்சியினர் இருந்தால்தான், குறைகள் நீக்கப்படவும், குற்றங்கள் களையப்படும் சூழ்நிலை ஆளுங்கட்சிக்கு ஏற்படும் என்று சொல்வார்கள். இதைத்தான், “இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன், கெடுப்பாரிலானூங் கெடும்” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையாரும் கூட மிகச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சியே இல்லாமல் ஜனநாயகம் நடைபெறுமா? எதிர்க்கட்சியை எதிரிலே வைத்துக் கொள்ளாமல் எப்படி நடத்துகிறீர்கள்? என்று கேட்கிறபோது, அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு வார்த்தையை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

சிங்கப்பூர் பிரதமராக இருந்த ‘லீ-குவான்-யூ’ 25 ஆண்டுகாலம் எதிரிகட்கியே இல்லாமல் ஆளுங்கட்சியை வைத்துக் கொண்டு மிகச் சிறப்பான முறையில் ஜனநாயக ஆட்சியை நடத்தியிருக்கிறார் என்பதைக் காண்கின்றோம். அதற்குக் காரணம், ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் 25 ஆண்டுக்காலம்—அவர் பிரதமராக இருந்த காலம் வரையிலும்—ஒரு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கூட வெற்றி பெற முடியவில்லை. நூற்றுக் நூறு அவருடைய ஆளுங் கட்சியே வெற்றி பெற்று வந்தது. 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ‘லீ-குவான்-யூ’ அவர்களே பார்த்து 4 இடங்களை எதிர்க்கட்சியினருக்கு விட்டுக் கொடுத்து, நீங்கள் எப்படியாவது வாருங்கள்; வந்து எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்காருங்கள் என்று சொல்லி 4 பேர்களை மட்டும் கொண்டு வந்து உட்கார வைத்தார். அதற்குப் பிறகு அவர் 7 ஆண்டுகாலம் பிரதமராக இருந்துவிட்டு மொத்தம் 32 ஆண்டுகள் இருந்து விட்டு பிறகு தானாகவே இறங்கி, வேறொருவருக்குப் பிரதமர் பதவியை விட்டுக் கொடுத்து, அந்த அமைச்சரவையிலேயே அந்த ஆட்சி சிறப்பாக நடைபெறுவதற்குத் தானும் அமைச்சராக உட்கார்ந்து கொண்டு நடத்துகிற அளவுக்கு வந்தார். சிறந்த முறையில் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுகிற அளவுக்கு அமைந்திருப்பதிலே சிங்கப்பூர் நிர்வாகம் மிகச் சிறந்தது என்பதற்காக இதைச் சொல்லுகின்றேன். எதிர்க்கட்சி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

இருக்க கூடாது என்று நாம் கருதவில்லை. எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டாம் என்று அவர்கள் போய் விட்டார்கள். ஆக, இவர்கள் இல்லாமல் நடத்த முடியுமா என்றால், நடத்த முடியும் என்றுதான் நாம் காணவேண்டுமே தவிர, இது எதிர்காலத்தில் ஏற்படுகிற விளைவுகளுக்கு ஒரு வெள்ளோட்டம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதைத் தவிர, அடுத்த தேர்தல் வருமேயானால், 'லீ-குவான்-யூ' மாதிரி ஆள வேண்டிய அவசியம் நமக்கு வந்தாலும் வரலாம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைமைக்கு இது ஒரு வெள்ளோட்டமாகவோ, எடுத்துக் காட்டாகவோ அமைகிறது என்பதை மீண்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் சீரிய தலைமையின் கீழ் இயங்கி வரும் தமிழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த ஜனநாயக நெறி முறைகளையும், பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் வழி நடத்திய மனிதப்பாங்கான செயலையும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலே கண்டும் கருத்துமாக இருந்து வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல்வேறு அறிவுரைகளை, கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டுச் சென்று இருக்கிறார். அவர் கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடந்தார்கள். அவருடைய கொள்கைகளை ஏற்று ஜனநாயக நெறிமுறையோடுதான் இந்த ஆட்சி நடைபெற வேண்டுமென்பதில் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சில பல அறிவுரைகளை மட்டும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“நாங்கள் நம்பி வாழ்வது ஜனநாயக முறை அல்லாமல், தடிநாயகம் முறை அல்ல” என்பது அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கூற்று. “ஓட்டு முறைக்குத்தான் மதிப்பு அளிப்போமே தவிர, வேட்டு முறைக்கு, என்றைக்கும் மதிப்பு அளிக்கமாட்டோம்” என்பது அறிஞர் அண்ணா கற்றுக் கொடுத்த நல்லதொரு பாடம் ஆகும்.

“கத்தியைத் திட்டக் கூடாது” என்றும், “புத்தியைத் தேயத் தான் திட்ட வேண்டும்” என்றும் எடுத்துச் சொன்ன அறிவுரைகள் நாம் பின்பற்றி வருகிறோம். “நாங்கள் வெற்றிக்காக வெறிபிடித்து அலையவும் மாட்டோம், தோல்விக்காக தொடை நடுங்கி மூலையில் போய் உட்கார்ந்து முக்காடிட்டு அழ மாட்டோம்” என்றும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவுபடுத்திக் கர்ட்டியிருக்கிறார்கள்.

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிற்பகல் 12-50

“மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையானாலும் அது மணக்கிறது என்று சொல்லத் தயங்கமாட்டோம் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். “கருத்து வேறுபாட்டிற்கு மதிப்பும் அளிப்போம். அதே நேரத்தில் மனிதனுக்கு மனிதன் காட்ட வேண்டிய மதிப்பையும் மறுத்துவிட மாட்டோம்” என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மாற்றார் கருத்தை மறுக்க எனக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால், எவரையும் மதிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்” என்றும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமமாக வாழ்பவர்களை சமன் அற்றவர்களாக வேறுபடுத்தி பார்க்கவும் மாட்டோம், சமன் அற்றவர்களை ஒன்றாக நினைத்து அவர்களை ஒரே விதமாக நடத்தவும் மட்டோம்” என்றும், குறிப்பிட்டார்கள். “To treat unequals as equals and equals as unequals, both are bad” என்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமமாக இருக்கிறவர்களை வேறுபடுத்திப் பார்த்து அவர்களுக்கு வசதிகளை வழங்குவதும், வேறுபாடுகளோடு இருப்பவர்களை ஒன்றாகக் கருதி எல்லோருக்கும் ஒட்டுமொத்தமான ஒரே வகையான வசதிகளைச் செய்வது என்ற போக்கும் இரண்டும் தவறானவையாகும். எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். “Tap the rich and pat the poor” என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். வசதிபடைத்தவர்களிடமிருந்து தட்டி எடுப்பதும், வசதியற்ற ஏழை எளியவர்களுக்குத் தட்டிக் கொடுப்பதும் என்கிற கொள்கையிலேதான், நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மற்றொன்றையும் அழகாகச் சொன்னார்கள். “Omission is always better than commission” என்று சொன்னார்கள். செய்ய வேண்டிய ஒன்றை செய்யாமல் விட்டாலும் விடுவோமே தவிர, அந்த செய்யக்கூடாத ஒன்றை நாங்கள் செய்கின்ற அளவுக்கு எங்களுடைய நேரத்தைப் பயன்படுத்த மாட்டோம்” என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல ஒரு அழகான கருத்தைச் சொன்னார்கள். “நியாயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் காயப்படுத்தப்படக் கூடாது” என்றும், “காயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் நியாயப்படுத்தப்படக் கூடாது” என்றும் ஒரு அறிவுரையை அழகாகச் சொன்னார்கள். “Justice should not be wounded and wounds should not be justified” என்றும் அவருக்கே உரிய மொழியில் இலக்கிய நயம்பட மிகச்சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். செய்ய வேண்டியவை, அந்தத் தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே, இந்த அறிவுறைகளின் அடிப்படையிலேதான் ஒவ்வொரு செயலிலும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்குகின்ற கழகமானாலும் சரி, இந்த ஆட்சியானாலும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

சரி, அதனுடைய பணிகளை ஆற்றிவருகிறது என்பதை மட்டும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவுக்கும் அந்த நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி வருகின்ற அதே சமுதாயத்தினுடைய அடிப்படையிலே நாம் நிதிநிலை மாற்றத்தை இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு வகைகளில் வலுப்படுத்துகிற முனைப்புள்ளத்தோடு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஒரு மாநிலத்தின் நிதி நிலையைப் பொறுத்தவரையிலும் அளவுகோலாக, திட்டச் செயல்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றமும், ஏழை எளியவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பாதுகாப்பும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முறையாக வழங்கப்படும் நிதி ஒதுக்கங்களும் சிறப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. 1992-93-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நிதிநிலையைப்பற்றிச் சில விளக்கங்களையும் மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திட்ட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், 1992-93 ஆம் ஆண்டின் திட்ட ஒதுக்கீடு ரூபாய் 1751 கோடியாகும். இந்தத் திட்ட ஒதுக்கீட்டு அளவை எவ்வாறு அடைய இயலும் என்று இந்த பேரவையில் பலர் சந்தேகம் கொண்டு கூறினார்கள். அப்பொழுதே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டை வளர்ச்சிப் பாதையில் எடுத்துச் செல்வதற்கு அனைத்து முயற்சிகளும் எடுக்கப்படும் என்றும், இந்தத் திட்ட ஒதுக்கீட்டை மிஞ்சி செல்வதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் திடமாக குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது 1992-93-ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் கணக்குகளின்படி திட்டச் செலவு ரூபாய் 1751 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், ரூபாய் 1826 கோடி அளவுக்கு நாம் திட்டப்பணிகளை செய்து முடித்திருக்கிறோம், பல்வேறு தொல்லைகளுக்கும், துயரங்களுக்கும் இடையே என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு திட்டச் செலவை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவு, திட்டத்திற்குள்ளேயே தங்களுடைய செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு வந்திருக்கிற நிலைமைகளில் பல்வேறு பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அதே நிலைமையில், போட்டது ரூபாய் 1751 கோடி என்றால், செய்து முடித்தது ரூபாய் 1826 கோடி அளவுக்கு என்று எண்ணுகிற போது, நாம் பெரு மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியிருக்கிறது. 1992-93-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட ஒதுக்கீட்டைவிட ரூ. 75 கோடி அதிகமாகவே இருப்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1992-93-ஆம் ஆண்டில் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார சரிவிலும், மத்திய அரசு, பல பொருள்கள் குறிப்பாக, அரிசி, நிலக்கரி, மீசல், உரம் போன்றவைகள் மீதான விலையை உயர்த்தியதனால், மாநிலங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிதி நெருக்கடியாலும், இதர பல புதிய செலவினங்களை ஏற்கவேண்டிய சூழ்நிலையாலும், மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முயற்சியாகக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலையாலும்,

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒரு சில மாநில அரசுகள் மட்டுமே திட்ட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், 1992-93-ல் முழுமையாக செயல்படுத்தியுள்ளன.

இந்தச் சிறப்பு வரிசையில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் இருப்பதைக் கண்டு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன். எனவே பல மாநிலங்கள் திட்ட ஒதுக்கீட்டை அடைய முடியாமல் இருக்கும் சூழ்நிலையில், தமிழ்நாடு 1992-93 ஆம் ஆண்டில், ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட திட்ட ஒதுக்கீட்டை விஞ்சி விட்டது என்ற சிறப்பான நிறைவு உருவாகியுள்ளது.

பிற்பகல் 12-55

தமிழ்நாட்டை வளர்ச்சிப்பாதையில் எடுத்துச் செல்ல, இந்த அரசு எடுத்துள்ள சீரிய முயற்சியை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. மேலும், திட்ட ஒதுக்கீட்டைச் செயல்படுத்தும் அதே நேரத்தில், மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கங்களில் தொய்வு ஏற்படாமல் கவனிக்க வேண்டிய அவசியமும் நமக்கு இருக்கிறது. பொருளாதார நிபுணர்கள் அனைவரும், பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்கும் முயற்சிகளை எடுக்கும் போது, ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்காத வகையில், முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே தான் திட்ட ஒதுக்கீட்டைச் செயல்படுத்தும் அதே நேரத்தில் அதற்கான நிதியாதாரங்களைத் திரட்டும்போது, மக்களின் பாதுகாப்புக்கான திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கங்களில் தொய்வு ஏற்படாமல் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம், இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருளாதார மாற்றம், மிகப்பெரிய பொருளாதார மாற்றம் ஏற்படுகிறபோது, புதிய அமைப்புகளும், முறைகளும் வருமான பெருக்கமும் ஏற்படும் வரை, மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும், உணர்ந்து அதற்கான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில், நாம் அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தோம் என்றால், எந்த அளவு கோலை எடுத்துக் கொண்டாலும், தமிழ்நாடுதான் முன்னணியில் இருக்கிறது.

குறிப்பாக மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவையான உணவுப் பண்டங்களை மலிவு விலையில் பொது விநியோக முறையில் வழங்குவதால், அதிக உணவுக்கான செலவு தமிழ்நாடு அரசுதான் இந்தியாவிலேயே அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கிற போது தமிழ்நாடுதான் அகில இந்திய ரீதியில் அதிக உணவு மானியச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

1992-93 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 503 கோடியாகவும், 1993-94 ஆம் ஆண்டில் இது ரூ. 510 கோடியாகவும் இந்த நிதிச் சுமை அமைகிறது. தமிழ்நாடு அரசு, மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற சிறந்த நோக்கத்தோடு நிதிச்சுமையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அதேபோல், சமூகத் துறைகளில், கல்வித் துறைகளில், மருத்துவம் மற்றும் சுகாதாரத் துறைகளில், அதாவது சமூகநலத்துறை, சத்துணவு, முதியோர் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் போன்ற மக்கள் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் அனைத்துக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்து வழங்கப்படுகிற பாதுகாப்பு வசதிகளின் தரம் உயர்வாக இருக்கும் முயற்சியில், தமிழ்நாடு நல்ல முன்னேற்றம் கண்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான், இதிலே நாம் ஓரளவுக்குச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் கூட, ஏழை எளியவர்கள் எக்காரணம் கொண்டும் பர்திக்கப்படாமல், இன்னும் சொல்லப்போனால் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் இருப்போது பெறுகிற அதே வாய்ப்புகளைப் பெறச் செய்தாலும் வறுமைக்கோட்டுக்குமேலே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள், வசதிகள் திருப்பப்படுமேயானால், பொது மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற சாலை வசதிகள், கட்டட வசதிகள், பள்ளிக் கூட வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள் போன்ற வசதிகளை எல்லாம் இன்னும் கூடுதலாகச் செய்ய முடியும். ஆகவேதான், ஏழை எளியவர்களுக்குத் தரப்படுகிற சலுகைகள், ஏழை எளிய மக்கள், முடியாதவர்களுக்குத் தரப்படுகிற சலுகைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு பிடிவாதமாக இருக்கிறது. ஆனால் எல்லோருக்கும் சிலபல சலுகைகள் தந்துவருவதன் காரணமாக, நிதிச்சுமை இங்கே அதிகமாக ஏற்பட்டு அவசியமாகச் செய்யப் படவேண்டிய பணிகள் செய்யப்படாமல் போகின்றன. இதை நாட்டு மக்களும் உணர்ந்து, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களும் உணர்ந்து பொருளாதார வல்லுநர்கள் கூறுகிற கருத்துக்கேற்ப, 33 சதவீதத்திற்கு கீழே இருக்கிற, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு, எவ்வளவு சலுகை வேண்டுமானாலும் காட்டி விட்டு, அதற்கு மேலே இருப்பவர்களுக்கு, சலுகை தராமல் திருப்பிவிடுவோமேயானால், அது நல்லபல விளைவுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கும் என்பதையும், இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் எடுக்கும்போது எல்லாம், மன்ற உறுப்பினர்களும், நாட்டு மக்களும் நல்ல ஒத்துழைப்புத் தருவார்களேயானால், என்றென்றும் தமிழகத்தினுடைய நிதிநிலைமை ஒரு நிலையான நிலைமையைப் பெற்று மற்றைய மாநிலங்கள் போல் ஆகாத நிலைமை ஏற்படும். அண்மையில் கூட கேரளாவில் இரண்டு நாள் பொருளாதார நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டு, பணப்பட்டுவாடா செய்ய முடியாமல் இருந்தது. அங்கே கருவூலங்களை மூட வேண்டிய அவசியம் கூட ஏற்பட்டது. இவ்வாறு பல மாநிலங்களில் எல்லாம் ஏற்பட்டது. அத்தகைய நிலை, தமிழகத்தில் வராமல் புரர்த்துக்கொள்கிற தன்மையை, நாம் பெற்றிருக்கிறோம்

1993 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்றாலும், வளர்ச்சித் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தமிழகத்திற்கான அடிப்படைத் தேவைகள், வசதிகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையில், முன்னணியில் இருக்கிறோம் என்றாலும், அகில இந்தியாவிலே முதல் இடத்திலே நாம் இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டிக்கொள்கிற அளவுக்குப் பொருளாதார வசதி வாய்ப்புக்களை மேலும் ஏற்படுத்தித் தருவோமேயானால் மிகமிக நன்றாக இருக்கும்.

மற்றொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு சேமிப்பு மூலமாக நாம் ஓரளவுக்கு நிதி திரட்டுவோமானால், அது புதிய வரிகள் போடவோ, மக்களை வாட்டவோ வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல், அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற தொகையை வைத்து, மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பற்றாக்குறையை சரிக்கட்ட முடியும் என்ற முறையிலே முயற்சியிலே, நாம் ஈடுபட்டு இருந்த போது, மத்திய அரசு வருமான வரி சலுகை கொடுக்கப்பட்டதை நிறுத்திவிட்டதன் காரணமாக, இப்போது எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து அவதிப்படுகின்றன.

பிற்பகல் 1-00

இதைப் பொறுத்த வரையிலே, எல்லா மாநிலங்களும் ஒட்டு மொத்த குரல் எழுப்பினோம். அண்மையிலே நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் கூட்டத்திலே கூட, வங்காளத்தைச் சேர்ந்த நிதி அமைச்சர் கடுமையாக இதை எதிர்த்தார். ஆனால், தமிழகத்தின் சார்பாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டன. பலரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே சிறு சேமிப்பைப் பொறுத்த வரையிலே, ஏற்கெனவே கொடுத்து வந்த சலுகைகளை தருவார்களேயானால், அதிகமான அளவுக்கு சிறு சேமிப்புத் தொகை வந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு பற்றாக்குறை நிலையை ஓரளவுக்கு சரி கட்ட முடியும். ஏழை மக்கள் மீதும் மற்றவர்கள் மீதும் வரிபோட்டு வரி வசூலிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அப்படியிருந்தும் தமிழகம் அதிலே கூட வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு வருமான வரிச் சலுகை இல்லாத நிலையிலேகூட சென்ற ஆண்டு, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இலக்கு ரூ. 550 கோடி என்று நிர்ணயித்தோம். ஆனால் சென்ற ஆண்டு கிடைத்தது 580 கோடி ரூபாய் தமிழகத்திலே. இந்த ஆண்டு 550 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தோம், 1992—93-க்கு. ரூ. 550 கோடி நிர்ணயித்தோமே தவிர இலக்கையும் தாண்டி ரூ. 551 கோடி கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த வருமான வரிச் சலுகையும் இருக்குமேயானால், கிட்டத்தட்ட ஒரு 700 கோடி ரூபாய் வரும், அப்படி 700 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமேயானால், அதிலே முக்கால் பங்கு, 75 சதவிகிதம் நமக்கு கடனாகத் தருகிறார்கள். கடனாகத் தருகின்றபோது, பட்ஜெட்டிலே ஏற்பட்ட ரூ. 556 கோடி பற்றாக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1993 ஏப்ரல் 29]

குறையைச் சமாளிக்க முடியும். அப்படி சமாளிக்கிற நிலை ஏற்பட்டால், புது வரி போட்டு மக்களை, வாட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆகவேதான், எல்லா மாநில அரசுகளும் வற்புறுத்தி வருகின்றன. இதை மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் கவனித்து இதற்கு ஆக்கம் தர வேண்டும் என்று நாம் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். பல தடவை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். நானும் மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பல தடவைகள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இப்போது மத்திய அரசுக்கும் வங்காள அரசுக்கும் இருக்கிற பெரும் தகராறுகளிலே ஒன்று இதுவாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் 4-ம் தேதி எப்படி வெடிக்கும் என்று தெரியாத அளவுக்குக்கூட இருக்கின்ற சூழ்நிலைகள் அமைந்து இருக்கின்றன. ஏனென்றால் அவ்வளவு முனைப்பு உள்ளத்தோடு அங்கேயிருக்கிற தாஸ்குப்தா மிகச்சிறப்பாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த தன்மையை நான் இங்கே மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன், மத்திய அரசு. அந்த சலுகைகளை மீண்டும் தருமே யானால், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற இடர்பாடுகளை எல்லாம் போக்குவோம், இங்கே போடப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் சிறப்பாக நிறைவேற்றுவோம், அதன் மூலமாக நாங்கள் எண்ணிய திட்டங்கள் மக்களுக்குப் போய் சேரவும் வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

இதற்கெல்லாம் இந்தப் பேரவை நல்ல ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் தொடர்ந்து தந்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகவும் இதே அடிப்படையில் நாம் நம்பணிகளை தொடர்ந்து செய்வதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும், அதற்கான அரவணைப்பும் கிடைக்கின்ற காரணத்தினாலே, தொடர்ந்து மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் இந்த அரசு நடைபெறும். இந்த வகையிலே பதினோராயிரத்துச் சில்லரை கோடி ரூபாய்க்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டை எல்லோரும் ஒரு மனதாக சேர்ந்து இன்றைக்கு ஒதுக்கித் தருவீர்களேயானால், 1993-94 ஆம் ஆண்டு நாம் திட்டமிட்டபடி நடக்கும். யார் கூச்சல் போட்டாலும், யார் குழப்பம் செய்தாலும், யார் எப்படி இருந்தாலும், இந்த 1993-94 ஆம் ஆண்டு வெற்றிகரமாக நடைபெறும். இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டினுடைய அடிப்படையிலே பணிகள் பலவும் நிறைவேறும், சிறப்பாக நிறைவேறும். எல்லா வகைகளிலும் தமிழகம் முதலிடம் பெறும். அதைப் பெறச் செய்வதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய நல் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் தொடர்ந்து தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வே. தம்புசாமி

1993 ஏப்ரல் 29]

திரு. வே. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவு ஊழியர்கள் தொடர்ந்து அவர்களுடைய அந்த கோரிக்கையை வைத்து போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை பரிசீலித்து எந்த ஒரு அறிவிப்பும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அது குறித்து, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, அவர்களின் அந்த கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலே பரிசீலித்து அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திர குமாரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவு பணியாளர்கள் சங்கங்கள் என்று தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சங்கங்களில் அந்த பணியாளர்கள் பொறுப்பேற்று, அந்த பணியாளர்கள் தலைவர்களாக இருக்கின்ற சங்கங்கள் போராடவில்லை என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

ஏறத்தாழ எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் இன்றைக்குத் தங்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து இந்த போராட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். அது இப்போது பரிசீலனைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதது என்கின்ற காரணத்தினால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியவில்லை. இரண்டாவதாக அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு முன்னாலே முன்னாள் முதலமைச்சர் கருணாநிதியினுடைய இல்லத்திற்கு பஸ்ஸிலே சென்று ஆசியைப்பெற்று, அதற்குப் பின்னால், மு. க. ஸ்டாலினுடைய ஆசியைப் பெற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை பேரவைத் தலைவர் மூலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

திரு. வே. தம்புசாமி : அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏதோ தவறான தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இல்லை, சத்துணவு ஊழியர்களுடைய சங்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்து தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கோ போய் ஆசியைப் பெற்று, அப்படி எல்லாம் சொல்வது என்பது நியாயம் அற்றது.

மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திர குமாரி : இதே சங்கம் போன சட்டமன்ற கூட்டத் தொடர் நடைபெற்ற போதும் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அப்பொழுது

[திருமதி இரா. இந்திர குமாரி] [1993 ஏப்ரல் 29]

கோட்டைக்கு எதிரிலே இந்தச் சங்கத்திற்கு ஆசி வழங்கியவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற திருநாவுக்கரசு அவர்களும், மு.க. ஸ்டாலினும்தான். இந்தக் கோட்டைக்கு முன்னாலே அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி பேசினார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு பேரவைத் தலைவர் மூலமாக தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பழனிசாமி, இதிலே நீங்கள் கேட்டீர்கள். அவர்கள் கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிதி ஒதுக்க மசோதாவிலே நிதியமைச்சரிடம் நீங்கள் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, நிதியமைச்சர் நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவாதம் முடிவுற்றது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவு 2 மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல், திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவு 2 மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல் சட்டமுன் வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

1993 ஏப்ரல் 29]

[பேரவைத் தலைவர்]

பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்ட முன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் "இல்லை" என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"1993 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1993) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்" எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் "ஆம்" என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் "இல்லை" என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

10. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு, 1993 (ஆ.செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1993 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை